

Čí bude Černé moře a kudy k němu přivést Írán? Královské pocty Putinovi při návštěvě Turecka. Trumpova past na Turky zabrala i podruhé - INFO!!!

- CZ24 News | 7. října 2020

Psal se prosinec 2014 a Putin navštívil Turecko, kde [byl přijat s královskými poctami](#). Stalo se tak v době, kdy uplynulo více než půl roku od tzv. anexe Krymu v březnu 2014, čímž Putin učinil dvě věci:

- 1) Napravil to, co udělal Chruščov hned po smrti Stalina, když Krym daroval Ukrajině
- 2) Udržel vliv Ruska na Černém moři

Čí bude Černé moře a kudy k němu přivést Írán?

V reakci na to přišly proti Rusku sankce, které měly dvě zásadní podoby – cena ropy klesla z cca 100 dolarů za barel na nějakých cca 40-50 dolarů, což mělo mít na ruskou ekonomiku likvidační dopad (stejný nástroj byl použitý i pro rozpad SSSR). A dále pod nátlakem EU, a v něm odmítavém postoji Bulharska, byl zrušen projekt plynovodu [South Stream](#), který měl do Evropy vést právě přes Bulharsko a končit měl v Řecku a kterým mělo Rusko dodávat plyn do Evropy přes Turecko – a přes Černé moře! Zrušení South Streamu mělo poškodit zájmy jak Ruska, tak Turecka, ač máme-li to chápat polopaticky, tak by se to dalo napsat asi takto: ***“Putine, přes Krym jsi si sice vliv na Černém moři udržel, ale svoji ropu a plyn přes Černé moře do Evropy nepovedeš, protože my máme jiné plány”***. A právě v prosinci 2014 Putin, znalý plánů a věcí příštích, udělal tu věc, že navštívil Turecko, kde logicky byl přijat s královskými poctami. Média psala, že jde o “událost, srovnatelnou s anexí Krymu” a aby ne, když svět obletěla tato zpráva: “Dne 1. prosince 2014 během

státní návštěvy ruského prezidenta V. Putina v Ankaře bylo Gazpromem a tureckou společností Botas Petroleum Corporation podepsáno Memorandum o porozumění o výstavbě pobřežního plynovodu z Ruska do Turecka přes Černé moře”.

Šlo o plynovod [TurkStream](#). Po sestřelení ruské stíhačky Tureckem v listopadu 2015 byl projekt dočasně zastaven, v létě 2016 však byly vztahy obnoveny a mezivládní dohoda o TurkStreamu byla v říjnu 2016 podepsána, v květnu 2017 byla stavba zahájena a dodávky plynu do Bulharska [začaly proudit 1. ledna 2020](#). Přeloženo do polopatické řeči: **“Čí je Černé moře? Ruské a turecké! A to je průšvih, protože Černé moře má patřit Číně, přesněji Íránu”**. Tady připomeňme, že Krym byl ve své dávné historii součástí Hedvábné stezky, dále připomeňme, že Hedvábná stezka má vést po souši i po moři a hlavně připomeňme, že cesta po moři je o tom, že Írán co by hlavní součástí Nové Hedvábné stezky plus spolu s Čínou nové centrum koncentrace řízení, má mít přístup na všechny vody.

Ale kudy, kudy íránská cestička na Černé moře, když tam velí Putin a Turecko? Prozaičtěji se to ale dá pojmenovat i jinak **“Kudy, kudy cestička íránského plynu do Evropy místo ruského, když všemu velí Putin a za spojence k tomu má Turecko?”** Odpověď je dána dávno tomu – je třeba zrušit Turecko. A když říkám “dávno tomu”, tak na mysli mám už [Sévreskou dohodu](#) z roku 1920, která má být až nyní realizována a z níž je zjevné, že spojení “Írán-Černé moře” přes Arménii o tom, že konkurenta v boji o islámské vůdcovství, tedy Turecko, vynechá, obejde

A na mysli mám i mapy z roku 2006, podle kterých má kus Turecka zabrat Arménie, resp. obnovená Velká Arménie (a může jít dokonce o nějaké spojené území Arménů a Kurdů, protože jak říká kurdecký lékař s arménskými kořeny v českém článku :” My Kurdové jsme s Armény a Židy byli a stále jsme bratři, sousedé, mučedníci svobodného, tolerantního myšlení v oceánu barbarských řádů”). Zůstaňme ale u toho, že cesta Íránu na Černé moře vede přes zrušení-osekání Turecka. Připomeňme si, že od 1. ledna 2020 funguje plynovod TurkStream, kterým zůstalo ve hře jak Rusko, tak Turecko. A tady už o tři měsíce dříve vstupuje do dění hlavní postava globálních zájmů, D. Trump (a nenechme se mýlit jeho výkřiky proti Íránu ala výkřiky proti Kim-Čong unovi).když oznamuje, že ze Sýrie stahuje americké vojáky. Turecko to pochopilo jako volný prostor pro akce syrských Kurdů a zahájilo operaci tzv. “Pramen míru” , já jsem to tehdy nazvala: “Trumpova past na Turky zabrala”.

Trumpova past na Turky zabrala i podruhé

Ale aby nebylo málo, nedávno přišla událost, kterou lze nazvat jako “Trumpova past na Turky číslo dvě” – výstižně to vyjadřuje titulky [“Historická dohoda. Izrael navázal diplomatické vztahy s Bahrajnem a SAE.”](#). Trumpem i médií to bylo podáváno tak, že jde o spojení proti Íránu, arabský svět to však vidí jinak – že jde o spojení arabského světa proti Turecku, protože škůdcem arabského světa není Izrael, ale Turecko, viz [článek](#) “Zamýšleným cílem aliance SAE-Izrael není Írán, ale Turecko, jehož regionální vliv představuje hrozbu pro vládce Perského zálivu”. Stalo se tak v polovině září a hned za dva týdny se rozhořela válka mezi Arménií a Ázerbájdžánem, přičemž za hlavního viníka je považováno Turecko, resp. jeho spojení s Ázerbájdžánem.

Nejllepší obrana je útok?

Vraťme se do roku 2014, tedy k úvodnímu videu z návštěvy Putina v Turecku. Tehdy totiž mělo být odepsáno jak Rusko, tak Turecko, Putin to ale vyřešil tak, že z outsidera si vytvořil strategického spojence. A je tady ještě jedno důležité video, které už je z roku 2015 a které potvrzuje Putinovu předvídavost, tedy i jeho krok z prosince 2014. To [video](#) se jmenuje “Jestli draka neizbežna, nado bit

pervym” a konkrétně je z doby, kdy Putin po svém zásadním projevu v OSN vstoupil do Sýrie. Ač na ta slova Putina odkazují mnohokrát, nejsem si jistá, že byl správně pochopen jejich skutečný význam, proto i k nim tentokrát polopaticky: **“Chcete odstavit Západ od blízkovýchodních zdrojů a tím zrušit petrodolar, dobře, jdu do toho. Ale jestli si myslíte, že ruské zdroje pro Evropu nahradíte iránskými tu přes Černé, tu přes Kaspické moře, tak na to zapomeňte”** . Kdo nechápe, tak v červenci roku 2015 byla uzavřena ona slavná jaderná dohoda s Íránem, která měla především ten efekt, že vývozu iránské ropy a iránského plynu už nic nestálo v cestě – tedy v případě Evropy kromě Černého a Kaspického moře. A hovoříme-li o Černém moři, tam je největší překážkou právě to **spojenectví Ruska a Turecka** z prosince 2014 a hovoříme-li o Kaspickém moři, tam je největší překážkou spojenectví **Ruska a Ázerbájdžánu** (plus ta Putinova historická Kaspická dohoda).

Ale vraťme se k dnes tolik obviňovanému Turecku a stejně tak obviňovanému Ázerbájdžánu, zatímco v mediální sféře vítězí obhajoba Arménie. Nebudu zde popisovat, jak už několik let je Arménie zviditelnována především uznáním turecké genocidy Arménů, k čemuž se přidal i papež, a jaké jsou další záměry toho dění (uvedu v odkazech pod článkem), nyní zůstanu u toho, že Turecko by mělo pochopit, že jeho odpis se blíží ze všech stran. A že v souboji islámu “Osmanská říše” (druhý džihád) vs. “Perská říše” (třetí džihád) prohrálo a že má-li se jakž takž zachránit, tak jedinečně s pomocí Ruska. “Nejlepší obrana je útok” v tomto případě proto nemusí platit, protože to může napáchat více škody, než užítku. Na druhou stranu je zcela pochopitelné, že Rusko se nestaví ani proti Turecku ani proti Ázerbájdžánu – v boji s globálními zájmy jsou to totiž jeho spojenci, byť někteří věří tomu, že Rusko tím podporuje islám, resp. že tím je proti tzv. křesťanské Arménii. A tady je na místě důležitá připomínka, související právě s onou větou Putina “Jestli draka neizbežna...”. Zásadním bojem v Sýrii byla [bitva o Aleppo](#), která zásluhou Ruska skončila v prosinci 2016 po takřka čtyř letech bojů vítězstvím Sýrie.

Hned na to iránský prezident uskutečnil cestu po Blízkém východě a kam vedly jeho první kroky? Do Arménie – viz [video](#). “V průběhu dne oba prezidenti [podepsali](#) pět memorand o porozumění a dohod o spolupráci mezi Teheránem a Jerevanem v různých oblastech. Ruské stránky však k návštěvě přinesly obsáhlejší komentář, citují část: “Návštěva iránského prezidenta v Arménii se ukázala bohatou nejen ve smyslu podpisu dokumentů, rozšiřujících spolupráci obou zemí, ale i ve smyslu vybudování geopolitického rámce, který v budoucnu může mít velký vliv na další dění v regionu. **Pro Arménii, blokováné Tureckem a Ázerbájdžánem, může být perspektiva, že se v budoucnu stane koridorem, spojujícím Černé moře s Perským zálivem, motivujícím stimulem k ekonomickému rozvoji a novým investicím. A pro Írán, který přes Arménii a Gruzii může získat přístup na Černé moře a do Evropy, je to událost značného významu”** . Tak na závěr se znova ptejme: “Kudy, kudy cestička Íránu na Černé moře?” A ptejme se pohledem na tento obrázek, který řekne více, než tisíce slov

Anebo na tento, kde je jasné, jak by to všechno mohlo být vyřešeno obnovením Velké Arménie, tzn. zrušením části Turecka a celého Ázerbájdžánu:

Ale hlavně se ptejme: Potřebuje Rusko Írán na Černém moři? Nebo ještě jinak: Potřebuje Evropa iránský plyn místo ruského?.

Útok na ázerbájdžánské území, kde leží infrastruktura pro dopravu ropy a plynu

A ani bych článek asi nepsala, protože na toto téma už jsem svým pohledem napsala snad všechno,

ale včera na mě z ČT vyskočila zajímavá informace: “ **Útok na druhé největší ázerbájdžánské město Kandža, které leží dlouhých 50 kilometrů od Náhorního Karabachu, tzn. hluboko v ázerbájdžánském území a leží nedaleko infrastruktury, která dopravuje nerostné bohatství plyn a ropu z Kaspického moře, resp. z Ázerbájdžánu, a dále přes Gruzii a Turecko (!) až do Evropy**”, čas od [3:40:30 zde](#). Myslím, že tím se vše vysvětluje, resp. potvrzuje to, o čem tento můj článek je. Zbývá snad ještě doplnit, že Turecko je skutečně v koncích, protože nástroj, který v rukou třímá co by hlavní, tzn. že do Evropy vpustí všechny uprchlíky, se ve skutečnosti může stát přesně tou službou, na kterou Írán (resp. globální zájmy) tolik čekají – islamizaci Evropy tzv. nesprávným islámem, aby poté nastoupil islám iránský, tzn. ten správný. Erdogan by tak vlastně naplnil volání iránského prezidenta: “My přijali 3 miliony uprchlíků a nestěžujeme si, Evropo, pouč se, vzkazuje iránský prezident”.

Ještě zbývá dodat, jak se asi dění bude vyvíjet. Rusko má v Arménii vojenské základny až do roku 2044 a v této souvislosti je zajímavá zpráva, jak nikým nevolený arménský premiér Pašinjan prohlásil, že Rusko by v tomto směru mohlo být Arménii nápomocné. Na to Rusko odpovědělo tím, že se může stát mírovou silou, ale “pouze za souhlasu obou stran”. Bez Ruska situace nemá řešení, tak či tak to vidím tak, že kolem dvou důležitých spojenců Ruska – Turecka a Ázerbájdžánu – byl právě rozpoután souboj o Černé moře (a v neposlední řadě i o Kaspické). A že v hlavní roli jsou zdroje, v tomto případě ropa a plyn z Íránu místo z Ruska, a to vše v rámci Nové Hedvábné stezky, tzn. v globálních zájmech, které nově má naplňovat Čína (a Írán s ní, o končící roli Vatikánu a nastupující roli Arménie nemluvě). Souvislostí ale vidím více, ale to bych se opakovala, proto malý výběr v odkazech pod článkem.

Autor: Pozorovatelka

Zdroj: <http://www.nwoo.org/>